

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

Ο ΦΤΩΧΟΣ ΚΑΙ Η ΜΟΙΡΑ ΤΟΥ

Ακόμη και οι εργαζόμενοι δυσκολεύονται να πληρώσουν την αύξηση στα ενοίκια

Εχει ο καιρός γυρίσματα συνήθως κακά, φίλοι μου, που ούτε να τα φανταστούμε μπορούσαμε την χρυσή εποχή στην Αυστραλία. Τότε που μπορούσες να ενοικιάσεις φθηνά και ν' αγοράσεις σπίτι στα πλαίσια των δυνατοτήτων σου.

Σήμερα, ούτε να ενοικιάσεις μπορείς και ούτε ν' αγοράσεις σπίτι αν είσαι χαμηλόμισθος, πόσο μάλλον αν είσαι συνταξιούχος, ανάπηρος, πολύτεκνος, ή άνεργος.

Οι ιδιοκτήτες σπιτιών που ενοικιάζουν απαιτούν υψηλά ενοίκια από νέους ενοικιαστές, αφενός επειδή υπάρχει μεγάλη έλλειψη σπιτιών για ενοικίαση και αφετέρου κάποιος πρέπει να πληρώσει τις συνεχείς αυξήσεις στα επιτόκια για πιθανά δάνειά τους. Όμως, το πρόβλημα δεν περιορίζεται στους νέους ενοικιαστές, αλλά και σ' αυτούς που ενώ πληρώνουν κανονικά το ενοίκιο τους, ο ιδιοκτήτης μπορεί νόμιμα να τους κάνει έξωση.

Μάλιστα, υπάρχει καταγγελία εναντίον κτηματομεσιτών οι οποίοι συμβουλεύουν τους πελάτες να κάνουν έξωση σε ενοικιαστές τους για να αυξήσουν το ενοίκιο στον επόμενο πελάτη.

Όλα αυτά είναι νόμιμα και πιστεύω ότι δεν πρέπει να είμαστε υπέρ το δέον σκληροί στους ιδιοκτήτες σπιτιών. Οι οποίοι με στερήσεις πολλές φορές αγόρασαν ένα δεύτερο σπίτι με χρέος για να συμπληρώσουν την πενιχρή σύνταξη όταν γηράσκουν, ή για να βοηθήσουν τα παιδιά τους. Ποιος φταίει; Ούτε εσείς, ούτε εγώ, αλλά αυτοί που θα έπρεπε να είχαν φροντίσει να κτιστούν λαϊκές κατοικίες για να στεγάσουν αυτούς που δεν μπορούν να πληρώσουν τα θεώρατα ενοίκια.

Οι πολιτικοί που μάς τρομοκρατούν ότι η χώρα μας κινδυνεύει σήμερα από την Κίνα και τη Ρωσία, αύριο θα μάς πουν ότι κινδυνεύουμε από το Φιτζι ή

Αν αντί να ξοδεύσουμε εκατοντάδες δις δολάρια σε εξοπλισμούς δαπανούσαμε μόνο δύο ή τρία δισεκατομμύρια δολάρια λιγότερα, θα μπορούσαμε να στεγάσουμε πέντε ή δέκα χιλιάδες φτωχές οικογένειες.

την Νέα Γουινέα.

Αν αντί να ξοδεύσουμε εκατοντάδες δις δολάρια σε εξοπλισμούς δαπανούσαμε μόνο δύο ή τρία δισεκατομμύρια δολάρια λιγότερα, θα μπορούσαμε να στεγάσουμε πέντε ή δέκα χιλιάδες φτωχές οικογένειες. Χωρίς, φυσικά να πλήξουμε οικονομικά τους ιδιοκτήτες με ακριβά σπίτια.

Όμως, για να αποφασίσει κάτι τέτοιο ένας πολιτικός, χρειάζεται πρώτα να είναι Άνθρωπος και καλός Χριστιανός που δεν ξοδεύει χρήματα για να σκοτωθούν συνάνθρωποι, αλλά για να τους ελεήσει, όπως απαιτεί ο Χριστός.

Η μνεία μου τού τρυφερού Ιησού είναι εσκεμμένη, επειδή πίσω από την θλιβερή κατάσταση στην κοινωνία μας αρχόντισσα είναι η υποκρισία. Γι' αυτό δεν έχουμε πια μεγάλους ευεργέτες εθνικούς ή παροικιακούς και χίλια «ευχαριστώ» αξίζουν στην Εκκλησία και την Κοινότητα για το τεράστιο φιλανθρωπικό και όχι μόνο έργο τους, έστω ανάλογα με τις δυνατότητές της η κάθε μια. Χωρίς την Αρχιεπισκοπή και την Κοινότητα, εκατοντάδες ηλικιωμένοι συμπάρκοι δεν θα είχαν πού την κεφαλήν κλίνειν.

Στα αυστραλιανά ΜΜΕ ακούμε και διαβάζουμε δεκάδες περιπτώσεις φτωχών εργαζομένων που έχουν ξεσπιτωθεί, αν και πλήρως κανονικά το ενοίκιο τους. Ατομα που ζουν σε σκηνές, σε τροχόσπιτα, αυτοκίνητα ή φιλοξενούνται σε συγγενικά και φιλικά σπίτια, επειδή δεν μπορούν να βρουν σπίτι με ενοίκιο που θα μπορούσαν να πληρώσουν.

Θέλω να ελπίζω ότι δεν υπάρχουν συνέλληνες που αντιμετωπίζουν ένα τόσο ψυχοφθόρο πρόβλημα, αλλά δεν είναι δυνατό για εμένα τουλάχιστον να το αγνοήσω λες και οι ξένοι δεν αισθάνονται τον πόνο τού άστεγου.

Το γράφω επειδή ενώ όλοι ασχολούνται με το κόστος ζωής γενικά, πολύ σπάνια θα διαβάσει ή θα ακούσει κάποιος για το πρόβλημα στέγης που υποφέρουν χιλιάδες Αυστραλοί και θα πρέπει να λυθεί αύριο το πρωί. Για να μην υπάρχει ούτε ένα παιδί, γυναίκα και άνδρας που δεν θα ξέρει πού θα κοιμηθεί σήμερα το βράδι, ή τον χειμώνα προ των θυρών με κρύο και βροχή.

Ο ανθρωπίνος πρωθυπουργός μας, Άνθωνι Άλμπανιζι, θα πρέπει να διορίσει επιτροπή από άτομα γνωστά για την αποτελεσματικότητά τους που θα σχεδιάσουν και θα επιβλέψουν την κατασκευή χιλιάδων διαμερισμάτων στα επόμενα χρόνια. Γνωρίζω τις δυσκολίες που θα αντιμετωπίσουν από την έλλειψη εργατικών χειρών, αλλά τα χρήματα υπάρχουν και η γη θα βρεθεί για να γίνει η προετοιμασία μέχρι να έρθουν οι εργάτες από το εξωτερικό.

Στο μεταξύ, όπως συνηθίζω φίλοι μου μετά από κάθε πρότασή μου, τώρα θα γυρίσω στο άλλο πλευρό για να συνεχίσω το όνειρό μου, ενώ συνάνθρωποι μας θα ζουν τον ατέλειωτο εφιάλτη τους...

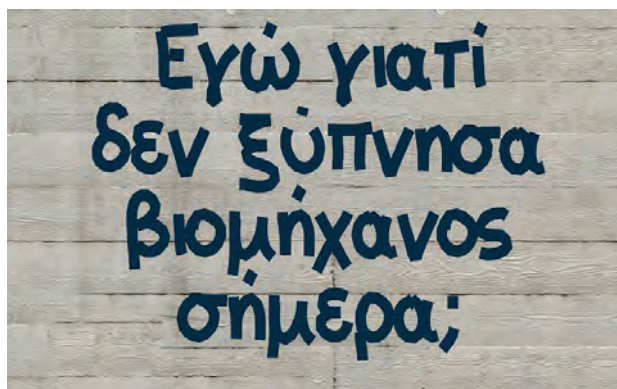
Ανάγωγα

Εγραψε ο Τάσος Παππάς στην Εφημερίδα των Συντακτών:

«Παιδιά, πατήστε φρένο. Εκτίθεστε. Μια πρόταση έκανε η εισαγγελέας των Ειδικών Δικαστηρίων. Καταλαβαίνουμε την οργή σας. Δεν σας άρεσαν αυτά που είπε. Φοβάστε ότι θα σας χαλάσει το σχέδιο. Τα είχατε όλα κανονισμένα και αναρωτιέστε από πού προέκυψε αυτή η απίθανη. Ελπίζετε ότι οι δικαστές θα κάνουν το καθήκον... σας.»

Σοφά λόγια

«Ο θάνατος μου ψιθυρίζει στο αυτί: "Ζήσε" μου λέει, "έρχομαι"». - Βιργίλιος, 70-19 π.Χ., Ρωμαίος ποιητής

Καλό!

Η κυβέρνηση αντιμετωπίζει μεγάλα προβλήματα και

κινδυνεύει να χάσει τις εκλογές. Συνεδριάζει, λοιπόν, το υπουργικό συμβούλιο για να αντιμετωπίσει την κατάσταση:

«Οι δημοσκοπήσεις δείχνουν ότι θα χάσουμε τις εκλογές γι' αυτό πρέπει να κάνουμε κάτι και προτείνω μια γενική ανακαίνιση στο πρωθυπουργικό μέγαρο», λέει ο πρωθυπουργός.

Όμως, ενώ γινόταν η ανακαίνιση μπαίνει η καθαρίστρια και απορημένη ρωτάει τί συμβαίνει.

«Τίποτα σπουδαίο, αλλάζουμε τα έπιπλα για να κερδίσουμε τις εκλογές», λέει ο πρωθυπουργός.

«Πάντως, όταν εγώ παλιά εργαζόμουν σε έναν οίκο ανοχής, όταν δεν είχαμε πελάτες δεν αλλάζαμε τα έπιπλα, αλλά τις πόρνες!», απαντά η καθαρίστρια.